

Chodsko

tábor Kadov, II. běh

22. 7. – 13. 8. 2010

Celotáborová hra

Téma: Seznámení s chodským příběhem Koziny a Lomikara a s Chodskem vůbec.

Průběh celotáborového dobrodružství: Čtyři studenti zabývající se Chodskem hledají na Blatensku starodávný chodský perkamen, na němž je poslední z chodských privilegií. Při cestě kolem našeho tábora se jeden z nich zraní, a tak dochází k úmluvě – za stan a jídlo nám druhý den udělají přednášku o Chodsku.

Během ní se dohodneme, že jim v hledání pomůžeme. Ovšem abychom to neměli tak lehké, vždyť oni se tou věcí zabývají už celé měsíce, nejdřív si musíme vybojovat čtyři informace. Tu nejdůležitější pak od Martina, který se na celé tohle dobrodružství kouká nedůvěřivě a chce nám ho znepříjemnit.

Studenti nám pak tyto informace předávají zabalené do nejznámějšího chodského příběhu o Kozinovi a Lomikarovi, Hančí Kozinové, paní Lomikarové a Katovi, jenž popravil Kozinu. Postupně tak plníme tyto úkoly a získáváme následující sdělení:

1. za rozluštění zprávy psané v bulačině to, že chodské poselství šlo do Prahy k apelačnímu soudu a zle tam pořídilo, ovšem jeden z perkamenů se zachoval u jistého Kryštofa
2. za zvládnutí chodského tance dvě mapy s nákresem, kudy chodské poselství šlo k apelačnímu soudu a především kudy šel Kryštof od něj a kde tedy mohl schovat perkamen
3. za brigádu v mokřišti DVD obsahující výčet míst, kde už studenti pátrali.

O čtvrtou informaci se celou dobu pereme s Lomikarem. Ten nám poté, co zhlédneme popravu Koziny, předává Časochod, jež odpočítává čtrnáct dní, během nichž musíme jeho a Kata porazit a informaci sehnat.

Zjišťujeme, že klíčem k informaci bude paní Lomikarová, kterou však Kat záhy zajme. Musíme ji proto najít a vysvobodit. To se nám daří, i proto, že sebereme Katovi veškeré nádobíčko, a tak najednou víme, kde podle studentů leží perkamen – pod deskou s vyobrazením škrpálů.

Jenomže studenti nevědí, kde se ta deska nachází. Narozdíl od nás, kteří jsme tu desku náhodou objevili při vesničkách ve Lnářském Málkově.

Tak tam druhý den míříme, ale čeká nás trochu překvapení – pod deskou není kýžený perkamen, nýbrž vzkaz Kryštofa, jediného propuštěného od apelačního soudu, Janu Kozinovi. A sice, že perkamen schoval pod Kloboukem v obci Kout.

Tak jsme tam následně jeli autobusem a hurá – perkamen tam opravdu našli! Ta historická událost se asi rozkřikla, a tak si perkamen přijela natočit i Česká televize.

Zavolali jsme studentům, že ten perkamen máme, a Aneta si pro něj přijela. Na oplátku nám předala DVD, na němž bylo natočeno, že něco někam zakopali. My jsme poznali, že to je u malého rybníčku.

Tak jsme tam šli a našli takové malé oblázky s obrázkem chodských škrpálů.

S kým jsme se potkali

Studenti Martin, Tomáš, Filip a Aneta

Studenti Západočeské univerzity v Plzni, kteří se doslechli o existenci starodávného perkamenu s chodským privilegiem. Pátrají po něm na Blatensku a cesta je zavede i k nám. Dělají nám přednášku o Chodsku a jsou nám ochotni, pokud si to zasloužíme, předat informace o perkamenu. Tu nejdůležitější si ale musíme tvrdě vysloužit.

Lomikar/Martin

Byl takový nepříjemný. Od něj jsme museli získat tu nejdůležitější informaci. Neměli jsme ho moc rádi, protože z něj šel strach.

Jan Sladký Kozina/Tomáš

Hned zkraje jsme sledovali, jak ho Lomikar nechává pověsit. Přesto se i pak coby Tomáš objevoval. Od něj jsme dostali dva úkoly: rozluštit zprávu v bulačině a udělat brigádu.

Hančí/Aneta

Chtěla po nás, abychom se naučili chodský tanec. Jí jsme také předali váček s moukou a zprávu s prosbou, aby zařídila výměnu mouky za jed. Na konci tábora jsme jí předali nalezený perkamen. Byla moc ráda a na opátku nám dala DVD, podle kterého jsme našli oblázky s obrázky škrpálů.

Kat

Pověsil Kozinu a zajal paní Lomikarovou. Ale pak se postavil na naši stranu – byl to on, kdo vyměnil jed za mouku v Lomikarově prstenu.

Paní Lomikarová/Filip

Když jsme ji vysvobodili, dozvěděli jsme se, kde se nachází poslední, nejdůležitější informace – bylo to kousek od menhirů.

Švec Matěj

Sídlil ve Lnářském Málkově a Kryštof u něj na své cestě od apelačního soudu schoval podle mínění studentů perkamen, ve skutečnosti však zprávu o tom, že se perkamen nachází pod Kloboukem v Koutu.

Co jsme po večerech zažili

1. Poprava Koziny

Hančí Kozinová prosí u paní Lomikarové o milost pro svého muže, ta dává příslib, že se o to pokusí. Do hovoru však vstupuje Lomikar a rázně to odmítá. V příštím okamžiku je Kozina skutečně Katem pověšen.

Lomikar nám pak předává Časochod, který nám bude odpočítávat čtrnáct dní. Během nich musíme získat tu nejdůležitější informaci.

2. Předání prstenu

Hančí čeká na paní Lomikarovou, že ta jí má cosi důležitého sdělit. Paní Lomikarová po chvíli v chvatu přibíhá a hází nám prsten, protože má za zády Kata. Ten ji zajme.

3. Lomikar a Kat chtějí unést dítě a vyměnit je za prsten

Splnili jsme úkol, naučili se tanec, a tak si jdeme k Hančí na viklan pro informaci. Tu získáváme, jenže se objevuje Lomikar s Katem. Bára Prokopová jim však uniká. Lomikar s Katem jdou blíž a něčím mávají. My to měníme za prsten a získáváme mapu, kudy chodívalo chodské poselství.

4. Lomikar zkracuje lhůtu o dva dny

Objevuje se Lomikar a vysmívá se nám. Stále nám totiž chybí poslední informace a navíc, Lomikar nám oznamuje, že odejde z tohoto světa o dva dny dříve. Vypije totiž jed z onoho prstenu. To znamená, že máme frmol.

5. Lomikar pije z číše

Kat míchá Lomikarovi smrtící nápoj, jenže ten nezabírá. Lomikar se čílí. Kat mu vysvětluje, že to on mu vyměnil jed v prstenu za prášek, který jsme my předali i s prosbou Hančí. Udělal to proto, že Lomikar na nás chtěl udělat podraz.

6. Předání perkamenu

Přichází Hančí/Aneta pro perkamen, který jsme předchozího dne našli u Klobouku, a dává nám DVD. To si pustíme a zjišťujeme, že někde u malého rybníčka studenti něco zakopali. Tak tam jdeme a taky že jo – jsou tam obálky s obrázkem chodských škrpálů.

Čtvero ročních období

Na základě Lomikarova Časochodu jsme během dvou týdnů museli prožít celý rok. Roční období trvala většinou tři dny. Začali a končili jsme v zimě. Během každého ročního období jsme příslušně vyzdobili jídelnu.

Zima

Výzdoba: papírové vločky a rampouchy

Svátky: 24. 12. Vánoce, 31. 12. Nový rok, 6. 1. Tři Králové

Výroba: dárky = drátěné výrobky

Akce: Vánoce (ke zvoničce jsme umístili stromeček, vylosovali, komu kdo dá dárek)

Jaro

Výzdoba: čerstvé květiny

Svátky: 17. 2. Popelčnická středa + 40 dní půstu, 5. 4. Velikonoční pondělí, 1. 5. Stavění Máje

Výroba: malování vajíček

Akce: vynášení Masopusta a jeho pálení

Léto

Výzdoba: velké slunce v čele oktopusu a spousta různého papírového ovoce všude možně

Svátky: 23. 5. Letnice, 6. 6. Boží tělo, 24. 6. Svatý Jan, 29. 8. Vobžínky

Výroba: tradiční chodské jídlo vohejbáky

Akce: táborák

Podzim

Výzdoba: papírové listy

Svátky: 16. 9. svatá Ludmila, 28. 9. svatý Václav, 1. 11. Dušičky, 11. 11. svatý Martin

Výroba: lampiony

Akce: lampionový průvod

S čím jsme se potkali

Perkamen – starodávný majestát, poslední dochovaný, zajišťující Chodům jedno z privilegií. O něj jsme celou dobu usilovali. Nalezli jsme ho na místě původního Klobouku v Koutu na Šumavě. Asi 40 x 20 centimetrů velký papír uložený v dřevěné podlouhlé krabičce zalité voskem, latinsky psaný.

Kámen se škrpály v Málkově – keramická deska o rozměrech cca 50 x 25 ležící ve Lnářském Málkově. U ní na bukovém stojánku se stříškou stálo na ceduli, že zde od poloviny 16. století stávala dílna ševce Matěje, z níž se dochovaly pouze některé fragmenty, například kámen s vyobrazením bot.

Vzkaz od Kryštofa v Málkově

Pod kamenem se škrpály jsme v Málkově našli v plechové krabičce vzkaz pro Kozinu psaný Matějem, jediným z Chodů, který byl propuštěn od apelačního soudu v Praze. Vzkaz měřil asi 20 x 15 centimetrů.

Cedule u Klobouku

Informační cedule u originálního gloriety Klobouk, která informuje krom jiného o tom, že se poutník nenachází na místě Klobouku původního. Ten stával jinde, v nedalekém remízku, a jeho polohu připomíná malý památník, jenž stojí ve věrném středu původního gloriety.

Památníček u Klobouku

Betonový sloupek nahoře zkosený s nápisem, že zde stával původní Klobouk. Pod ním jsme našli perkamen.

Kopie ze Čtvrtletníku katedry antropologie Západočeské univerzity

Cestu k ní nám ukázala námi osvobozená paní Lomikarová. Na levém listu se nacházel text o nálezu deníku, který odkazuje na poslední z chodských majestátů, na pravém pak vyobrazení škrpálů – právě pod nimi údajně leží onen perkamen.

Přednáškové plakáty o Chodsku – osm desek o velikosti 1 x 0,5 metru o různých chodských tématech. A sice: o Chodsku jako oblasti, hudbě, jazyku, historických postavách, povstání, odívání, tradicích a jídlu. Visely kolem jídelny.

Časochod – železný stroj na čtyřech nožkách s velkým černým ciferníkem, který ukazoval od jedničky do čtrnáctky. Odpočítával čas, který nám zbývá do Lomikarovy smrti.

Prsten – prsten s odklápěcím vrškem, z něhož chtěl Lomikar vypít jed a zkrátit si tak život.

Vzkazy od studentů – světlehnědé papíry, na kterých nám studenti předávali úkoly: vyluštit zprávu psanou bulačinou, naučit se tanec a udělat brigádu.

Vzkazy od Lomikara – tmavohnědé papíry, na kterých nám Lomikar předával úkoly a zprávy.

Vzkaz v bulačině – na cca 160 červených papírkách rozdělený vzkaz, který jsme získali díky hře připravené pro nás studenty. Z něho jsme zjistili, že Kryštof nechal kdesi cestou na Chodsko zakopaný perkamen s majestátem.

Staré mapy – dvě mapy, které jsme dostali za splnění druhého úkolu, tance. Na nich byly zakreslené možné cesty, kudy šel Kryštof z Prahy na Chodsko.

Katovo nádobíčko – Leželo rozházené po kraji a my jsme ho museli nalézt, aby Kat nemohl skoncovat s paní Lomikarovou. Nádobíčko tvořily: sekera, řemen, dva řetězy, šutr na broušení, kleště, nůž. Každá družinka našla po splnění úkolů jeden předmět.

DVD s nahrávkou příprav – DVD získané za brigádu v močálu. Na něm studenti popisovali, jak se připravovali, kde všude už pátrali.

Poznávka paní Lomikarové – Šest vyobrazení paní Lomikarové na deskách o rozměrech cca 60 x 60 cm. Každé z nich vedla od úst bublina a v ní bylo deset až patnáct slov. Jenom na jednom z plakátů však stála slova, která mohla paní Lomikarová všechna znát. U něj pak byla informace, kde se nachází paní Lomikarová.

DVD o „pokladu“ – filmeček, který nám předala oplátkou za per kamen Aneta. Na něm bylo vidět, jak spolu s Tomášem cosi kdesi zakopávají. My jsme vyzozorovali, že to je u malého rybníčku, a našli jsme tam oblázky s obrázky škrpálů. Každý jsme si pak jeden nechali.

Oblázky se škrpály – chodské škorňe namalované na různě velkých oblázcích.

Kalendář k Časochodu – dřevěná čtvercová deska cca metr na metr s dírou uprostřed, po obvodu byla rozdělena na čtyři roční období, v každém z nich byly ještě vyznačeny svátky s příslušnými daty. Byl nasazen na tělo Časochodu.

Vzkaz pro Hančí a mouka – vyráběla Ashley, byl to malý pytlík s moukou a vzkaz, aby Hančí tu mouku vysypala Lomikarovi do prstenu místo toho jeho jedu.

Figuríny Hančí a Kozina – ze dřeva a sena vyrobené figuríny oděné do tradičního ženského a mužského chodského kroje.

Co ještě bylo na táboře

Bodování družinek – velká krajina o rozměrech cca 3,5 a 1,5 metru. Na ní kolem cest stály jednotlivé chodské vesnice. Družinkám podle bodů přibývaly domečky, kovárny, kostely a sýpky.

Vlajka – dělaly ji samy děti, nakreslily ciferník Časochodu od 1 do 14 a místo ručičky chodskou čakanu.

Znak na tričko – Loukař, ale s chodskými atributy.

Rozlišení družinek – Loukař namalovaný na smršťovací folii různých barev, velikost cca 2,5 x 2,5 cm.

Bodování jednotlivců – tradiční čtverečková síť, před samotnými body byl přehled o dosažených bobřících.

Kadovský majestát na bobříky a hodnosti – speciální staře vypadající papír, na který se za dosažené hodnosti dávala různobarevná razítka a za získané bobříky barevné stuhy vázané na liščí uzel. Papír se složil a vložil do kapsičky z hrubé látky – pro kluky oranžové, pro holky zelené.

Hodnosti – různé pro kluky a holky. Jmenovaly se Čeledín, Statkář, Falář, Kronikář, resp. Děvečka, Porodní bába, Hostinská, Paňmáma.

Bobřici – bylo jich šest a říkalo se jim Stuhy. Stuha bojovníka (síla), dřevaře (uzly), hraničáře (příroda), špiona (šifry), chrabrosti (odvaha), tajemství (mlčení)

Porfáci – zapínací placka s vyobrazením Loukaře a notičkama.

Divadelňáci – tričko s natištěnými tradičními divadelními maskami.

DVD na závěr – každé dítě dostalo DVD, kde bylo: zvukový záznam ze čtyř večerních setkání s chodskými postavami, obsah předchozího DVD o pátrání studentů a filmeček, podle kterého jsme našli golemky.

Co jsme ještě zažili na táboře

- Bylo hodně vos, často jsme naráželi na vosí hnízda. Jednou při cestě na hady jsme jedno rozkopli a vosy píchaly. **Petr Novák dostal dvanáct žihadel**, Vítek jedenáct. Celkem bylo pobodáno asi deset dětí, které jsme potom nechali nastoupit a každý dostal tolik bonbonů, kolik žihadel.
- Když jsme šli na základě videa od Anety k rybníčku, probudili jsme sršně hnízdící v dutině nedalekého stromu. Jedna z nich **bodla Káju Bartošovou pod oko**.
- Honza Stuchlík měl **pod okem zase klíště**. Vyndavali jsme ho u Klobouku.
- Několikrát jsme si na táboře promítali, a to: fotky z vesniček, fotky z vypořádání, DVD s filmem od studentů o přípravách na cestu a DVD od Anety o zakopávání oblázků a na poslední diskotéce jsme si k některým písním pouštěli i klipy.
- O nálezu starého chodského perkamenu se dozvěděla i **Česká televize, a tak si ho přijela natočit**. Brouk mluvil do kamery a kameraman si perkamen natáčel ze všech stran a úhlů. Jsme trochu slavní!
- Děti si vylosovaly **jména sedmi chodských vesnic** a začlenily je do názvu svých družinek.
- Udělali jsme **RozCHODovník**. Souviselo to s tím, že na Chodsku si lidé spíš říkali podle profesí než podle jmen. Dřevěné cedule na sloupu odkazovaly na táborové stavby: U Špindířů (umývárka), U Myslitelů (Alhambra), Vývařovna (kuchyně), U Hajánků (stany), U Zvonilů (zvonička), U Hovniválů (záchody), U Kubíka (kubík), U Dlabalů (jídelna).
- Abychom stihli brigádu, za kterou jsme potom dostali DVD, **museli jsme vstávat v sedm hodin**. Pak jsme z velmi promočené louky sbírali vysekaný bolševník a dávali ho na valník.
- Po šesti letech **jsme hráli Vesničky. A byla to klika, protože jsme díky tomu objevili kámen s chodskými škrpály, a tak jsme pak mohli najít i perkamen**.

■ Každá družinka dostala do své vesničky **fotoaparát a pořídila dokumentaci**, kterou večer při promítání náležitě okomentovala.

■ Na **vesničkách jsme plnili tyto úkoly**: vyměnit hřebík za něco, něco si vysloužit, zjistit nejstaršího a nejmladšího obyvatele obce, zjistit něco z historie obce, zjistit zajímavost obce, počet obyvatel, vyfotit znak obce. V táboře kvůli tomu přibýlo jízdní kolo typu skládačka, kterou přinesli Kati.

■ Zajímavou službu plnili Tlumíci, kteří venčili psa Gaze. Ten své jméno dostal podle toho, že **v mládí hodně prděl**, jak nám prozradila panička.

■ Kdo a s kým šel do jaké vesničky?

Tlumíci – Lnářský Málkov (Brouk)

Chodci – Chanovice (Sudži)

Rychlá jízda – Svěradice (Zagál)

Páni z Mrákova – Pole (Otec)

Čovklíci – Čečelovice (Vasil + Monča)

Kati – Vrbno (Mařena)

Klenoty – Slatina (Nora, Jituna)

■ Na táboře nás navštívil **žonglér Ondra**. Uměl to pěkně. Žongloval s diabolem, pak s míčky, nejvíc pěti, pak kužely, to se nejvíc líbil „Japonec“, a nakonec s magickou koulí. Večer pak točil svítcími koulemi na řetězu.

■ Po žonglérovi **přijel zmrzlinář**. Byl to Darek, který musel během tábora na jeden den do práce a vrátil se s plným vozíkem zmrzliny. Porcí měl hodně, zmrzliny banánovou, borůvkovou, citronovou a oříškovou.

■ Děti, hlavně starší, si oblíbily pubertální říkanku typu „Honza miluje Zdišu, Zdiša miluje Honzu, ale Mája miluje...“ prostě blbost, ale bylo to docela dobré. Pak to řvaly i v autobuse těsně před výstupem na Děkanec, ovšem ve verzi „**Loukaři milují Kadov a Kadov miluje Loukaře.**“ Taky zatáhly záclonky, asi jako že tam nejsme.

■ **Divadýlka** uváděli Marýsek (Nora) a Ondrášek (Otec), jména si dali podle dvou nejmenších dětí na táboře. Jednalo se o manželský pár, který sledoval televizi, v níž běžely jednotlivé scénky.

■ Družinky dostaly zadán název divadýlka i **formu, jakou scénku zpracují**. Porota pak hodnotila dodržení žánru, pointu, srozumitelnost, viditelnost, scénu.

Co kdo hrál a jak dopadl?

1. Chodci – Loukaři (dokument)
2. Rychlá jízda – Boj o přežití (reality show)
3. Tlumíci – Jízda autobusem (absurdní drama)
4. Čovklíci – U nás na vsi (tragédie)
5. Klenoty – Rodina na dovolené (sitcom)
6. Kati – Přátelství a zrada (talk show)
7. Páni z Mrákova – Horor v obchodním centru (horor)

■ **Divadelňáky získali:** Zdiša, Majdis, Mája B., Mája Š., Fifa, Michal, Kevin, Sára, Petr, Kája Z.

I Vedoucí hráli **mexickou telenovelu Kasašprnda**, díl cca 2 000 854.

Osoby a obsazení:

Kasašprnda – Nora Najimová

José Armando – Josef Vaverka

Bernardo – Michal Kováč

Rosapinda – Monika Štáfová

Antonio – Petr Bureš

Romanda – Jifka Svobodová

Miranda – Lenka Leštinová

Policista 1 – Jiří Štolle

Policista 2 – Ondřej Škvor

Titulky – Tomáš Suk

Moderátor – Jan Čížek

■ Mezi třetím a čtvrtým dějstvím proběhl reklamní vstup, takový teleshopping propagující **Dětobijec 2010** s možností přikoupit Dětobijec 2010 Brutal. Výrobky propagovali Tom Hirsch (Brouk), Claudie (Madla) a Bob (Štollík).

■ Divadýlka měla velký úspěch, a tak před svatbami proběhl **další díl**, v pořadí 2 000 855.

■ **Portu** uváděli Štěpán Špína (Monča) a Kamila Krásná (Darek). Kdo vystoupil?

Honza Karlík – flétna

Péťa Karlík – flétna

Ashley, Mája, Zdiša, Majdis – Hannah Montana + Lady Gaga + Šla Anička do zelí

Pavel, Petr, Lukáš, Fífa, Honza, Michal – Kanárek

Blanka, Denisa, Kája – Punčocháče, Podzim

Matýsek – La chanson francaise

Natálka – Déšť (vlastní tvorba)

Jolanka – Měl jsem myšku

Eliška, Kája, Lucka, Áňa, Vítek – Lollipop, Když jsem šel z hub, a ještě jedna nějaká blbost

Štollík, Otec, Peťan, Sudží, Mařena, Zagál – Stánek

Poogie, Hóna – Pražskej démon

Poogie a Jeremy z Kentucky – Ovčáci, čtveráci

Josef – Michael Jackson, Mexický zpěvák, Hiphopista

■ **Porťáky dostali** kluci Karlíkovi a Ashley, Mája, Zdiša, Majdis.

■ Denise a Káje se říkalo **Zdeněk a Karel**.

■ **Svatbičky** uváděl Josef a **nesly se v cikánském duchu**. Na úvod proběhl příjezd všech cikánských svatebčanů, kteří v jídelně rozvěsili prádlo, zapálili ohníček a hodně řvali. Pak přišel na řadu samotný obřad.

Kdo se bral?

Honza Karlík a Natálka

Honza Stuchlík a Zdiša

Ondra Vacek a Jája

Zrzek a Blanka

Pavel a Zita

Michal a Majdis

■ Ještě před svatbičkami proběhla **Zkouška lásky**. Ta spočívala v tom, že 1. ženich musel po hmatu na hlavě poznat svou nevěstu, 2. dvojice musela prokázat, že o sobě navzájem něco ví, 3. společně si zatancovali. Oproti původnímu záměru zredukovat počet dvojic ze šesti na čtyři prošly všechny.

■ **Na vyputování** jsme vyrazili ve čtyřech skupinkách takto: Nejstarší (Otec, Monča, Zagál a Amy) někam ke Svěradicím, Střední I (Štollík, Lenka, Nora, Peťan) U Velké Kuše, Střední II (Sudži, Matěj, Jituna a Sára) ke Kamenné bábě, Nejmenší (Brouk, Opča, Madla, Mařena plus návštěva Darek, Kosa) před Chanovice. Večer jsme si promítli fotky a vtipně je okomentovali.

■ **Diskotéky** proběhly tři a na každé z nich proběhla i nějaká scénka. A to takto:

1. disco: Beat it a Hrobař

2. disco: Rocky

3. disco: Patnáctiny s úvodem Podvod a Dětská scénka Stupid girl od Pink

■ Nejpovedenější bylo hned první Beat it. Scénka vycházela z originálního Jacksonova klipu. Dvě party, osmdesátky (Peťan, Přéma, Sudži, Brouk) a motorkáři (Vasil, Otec, Mařena, Darek) se postrkovaly, až je musel přijít uklidnit **Majkl Matýsek Jackson**. Jeho příchod byl o to složitější, že při prodírání se mezi dva gangy dostal dvakrát od motorkáře Vasila loktem do obličeje.

■ **Před některými hrami proběhly uvozující scénky**. Jaké?

Hokej Finsko–Rusko před Finskou stezkou, Harnie a dvě (ne)kamarádky před úpolovkami, Václav a Blaničtí rytíři před Hrady, Vietnamec v zelenině a blondýna před Tuťu Frufu, Vtip o ledních medvědech před Netopyrama, Žraní suchého chleba a následná sračka před Latrínami, Kulehoj na nateklé koule Harryho Pottera před Lektvary, Zardoušení Ludmily před Mapkami, Král Slunce před Paprskovkou a možná ještě něco, Kouzelníci před Magií, Blbí žongléri před Žonglováním.

■ Hráli jsme **několik nových her**. Nově jsme zařadili Paprskovku, Bulačinu, noční Akta X a „Husity“.A ještě nějaké jiné, na které si teď nemůžeme vzpomenout.

■ Z časových důvodů se snad poprvé v historii **nedostalo na Slepou stezku**. Taky jsme z tradičních her nezahráli Temný hvozd a Pašeráky.

■ **Stezku odvahy pro děti** dělal Lomikar/Martin. Povedla se mu. Děti se bály.

■ **Hrady** jsme hráli **ve velkém lijáku** a mělo to své kouzlo.

■ Jedna otázka ve Vrchu mudrců zněla: „Co znamená líto a půzimek v bulačině?“ Jenže Péťa Karlík předal otázku „Co znamená líto a půzimek v bulharštině?“

■ Marjánka spadla **i s motorkou do strouhy**.

■ Děti si jako **opakovačku stejně jako loni vybraly ešusovky**.

■ **Děti si připravily pro vedoucí dvě hry**. Noční stezku odvahy a Vrch mrduců, jak tomu říkaly. Stezka odvahy byla spíš taková menší procházka podobná pouťovému domu hrůzy, při níž se podél cesty objevovaly nové a nové skoro strašidelné postavy.

■ Na výletě do města, respektive ve Starém Klíčově u Mrákova, jsme **zhlédli představení souboru Mráček** a pak jsme si s ním zazpívali a zatancovali. Peťan se při tanci zeptal své místní partnerky, jestli to je pravá Chodka a jestli studuje opravdickou chodskou školu.

■ Také se nám tam hodilo, že jsme už z tábora uměli písničky **Trneček a Rejdovačka**. Jsme si je s nimi zapěli.

■ Při návštěvě Chodska jsme se stavili **v Újezdu ve stavení, kde žil čtrnáct let Jan Sladký Kozina**, a taky jsme vyšplhali k jeho pomníku, kde jsme se vyfotili.

■ Na pouť **si vedoucí vyměnili oblečení**. Josef šel za Brouka, Brouk za Noru, Nora za Štollíka, Štollík za Lenku, Lenka za Sudžihů, Sudži za Opču, Opča za Matěje, Matěj za Jitunu, Jituna za Vasila, Vasil za Monču, Monča za Darka a Darek za Kata. Kat za Josefa nešel.

■ Na pouti opět po čase vznikl obchod s cukrovím. Na atrakcích jsme si nejdříve museli **vydělat Kadolary, až pak jsme si za ně mohli koupit sladkosti**. Bylo to dobré.

■ Tři dny před koncem tábora nám přes veškerou péči, možná právě kvůli ní, uletěl **Petrrr**. Chvíli ještě seděl na větvi blízké borovice, druhý den jsme jej dokonce zaslechli z lesa, ale pak už nic – takhle to bylo napsané původně, ale pozor!!!! Asi tři týdny po táboře volala paní starostka, jestli prý nám neuletěl papoušek?! My říkáme, že uletěl. A ona na to: No, tak ten papoušek přiletěl na okno jednoho pána v Kadově, co chová andulky, tak prý co s ním? S papouškem, ne s pánem. A že jestli si ho tedy může ten pán nechat? A my na to: Může. Tak ten pán si ještě dojel do tábora pro Petrrrovu voliéru a Petrrr se má výborrně.

■ Lukáš Malár se **pověsil na stříšku nad pumpou**, vykloukl ji, až po chvíli sama spadla. Jsme postavili nové sloupy.

■ Cestou na vyputování **ztratil Lukáš Malár spacák**, takže mu ho Darek vzal.

■ Pršelo. Museli jsme vykopat **další odvodňovací kanály** pod střechou. Ten nekrytý metr mezi stávajícím kanálem a koncem střechy dělal z kuchyně malý močál.

■ Zita nosila **růžové balerínky** bez ohledu na počasí, stav vody i bahna.

■ Na táboře byli dva psi. **Od začátku Amy, pak přijela Sára**. Amy odjela se Zagálem, Sára zůstala. Starala se o ni Jituna, která se do té doby starala o Matýska.

■ Když jsme šli do Lnářského Málkova pro perkamen, který tam nebyl, celou cestu kolem nás **projížděla vytuněná auta** a dělala velký hluk. Právě totiž probíhala nějaká rally.

■ Ashley a Mája, neboli **sestry Babkovy, jely do nemocnice**. Ashley si tam nechali asi pět dní kvůli nějaké vyrážce a nevolnosti vůbec, Mája se i s nevolnostmi a krvácením z nosu vrátila.

■ Matěj Skuhravý byl v nemocnici taky, nakonec odjel asi po dvou týdnech domů, protože ho bolelo břicho.

■ Nejenom Matěj nebyl na celý tábor. I další **děti odjízděly a přijízděly** v jeho průběhu: Lasička, Pája Blahová, Kája, Lucka, Vašek, Kuba, Bruno. Anička Michnová v průběhu tábora odjela na svatbu a po dvou dnech se vrátila.

■ Sára Šestáková nepřišla na sraz k autobusu. Její máma byla v telefonu velmi překvapená, že se **jede ve čtvrtek, a nikoli v sobotu**, jak se domnívala. Ovšem vzhledem k tomu, že právě pobývala na operaci v nemocnici, měla Sára již sbaleno hodně dopředu. A protože bydlí v Pyšelích nedaleko Krhanic, vyzvedla ji doktorka Káča a přivezla na tábor nedlouho po dětech.

■ **Trička s potiskem jsme si rozdali už před pouťí**, takže jsme si je společně víc užili.

■ Vedoucí opět slavně **porazili děti ve fotbale, tentokrát 7:0**. Brankář Štolle mohl být tentokrát otočen zády snad celou dobu a nekapituloval by. Jak týmy nastoupily?
Vedoucí (2 – 1 – 2): Štolle – Kováč, Suk – Škvor – Čížek, Bureš. Náhradníci Hrivňák, Vaverka.
Děti (bez systému): Patěk – Novák, Polák, Stuchlík, Malár, Kosík.
Branky: Škvor 3, Čížek 1, Suk 3

■ Pár dní před koncem tábora nám **někdo svěsil volejbalovou síť a obě fotbalové branky odnesl opodál**. Podezření padá na ty nekamarády, co kolem tábora jezdili na čtyřkolkách.

■ Dělalí jsme tradiční chodské jídlo **vohejbáky** a byly moc dobré. Recept: nastrouhané brambory, podmáslí, mouka, sůl smíchat a hodit na pánev.

■ Na táboře byli **snad poprvé čtyři sourozenci**, konkrétně sestry Dubišarovy – Zdiša, Pája, Jolanka a Natálka. Ty poslední dvě jsou jednovaječná dvojčata a jsou těžko rozeznatelná. Často jsme si je pletli a pracovně jsme jim říkali **Jotálky**.

■ Poopie se chvástal, že od sebe Jotálky rozezná, a to hlavně proto, že mu vteřinu předtím někdo řekl, která je která. Natálka mu na to řekla: „**No to si říkej ted'. Uvidíme druhý den.**“

■ **Chyběla Pája Macháčová**, protože byla ve Švýcarsku.

■ Snad poprvé v historii se stalo, že se o vítězství dělily dvě družinky.

Družinky podle pořadí (na prvním místě vedoucí)

1. – 2. **Rychlá jízda z Újezda** (fialoví)

Zdělša Dubišarová

Zita Kulykowcová

Marek Černý

Kačka Vondráčková

Pája Blahová

Ondra Vacek

Martin Topš

Klára Kosíková

Čovklíci (žlutí)

Honza Stuchlík

Mája Švecová

Jolanka Dubišarová

Eliška Černá

Vincent Jakl

Denisa Salačová

Matěj Skuhravý

x. **Klenoty z Klenčí** (modří)

Michal Polák

Mája Babková

David Patěk

Péťa Hatáková

Bára Vlasáková

Vítek Křelina

Kuba Dvořák

Bruno Sandner

x. **Chodci z Chodova** (červení)

Majda Bartošová

Petr Novák

Martin Lasička Frontz

Blanka Sandnerová

Tereza Dvořáková

Štěpán Vacek

Zuzka Šaldová
Lucka Jarolímová
Vašek Ježek

x. **Tlumíci z Tlumačova** (oranžoví)

Anča Indrová
Fífa Najim
Ondra Zrzek Haták
Jája Kotalová
Honza Karlík
Sára Šestáková
Natálka Dubišarová

6. **Draženovští kati** (hnědí)

Lukáš Malár
Pája Dubišarová
Jonáš Vacek
Bára Prokopová
Kristýna Dvořáková
Šimon Černý
Marek Vondráček
Kája Zítková

7. **Páni z Mrákova** (zelení)

Marta Ashley Babková
Pavel Kosík
Eliška Křelinová
Anička Michnová
Marek Kosič Martinic
Kája Karel Bartošová
Míša Baštová
Péťa Karlík

■ Pořadí jednotlivců:

1. Honza Stuchlík, 2. Vincent, 3. Májka, 4. Petr, 5. Zdiša, 6. – 7. Pája D. a Honza Karlík, 8. – 9. Péťa Hatáková a Michal Polák, 10. Pavel Kosík

Hymna

Balada o smrti statečného Jana

Am
Chtěl bych vám vyprávět
E
baladu o smrti statečného Jana

Am E

Am E Am E Am
Ó přesmutná to novina,
Am E Am
ji zná už každá ves,
C E F E
že dobrý náš Jan Kozina
F E Am E Am
pod rukou káta kles'!
F E Am E Am

A přišera byl jeho kat
a na ďábla se zvrh',
když pláčem naším nedojat
oprátku v oko zdrh'.

Ref.:

Dmi Am
Však Lamingere, tyrane,
Dmi Am
ty vem těch slzí proud,
E Am
než dnešní den v rok zaplane,
E Am
na boží zvu tě soud!
E Am
...bim...bam...

Však rok a den to pouze jen,
Bůh tak to nenechá!
Na věčný soud jde Laminger,
toť naše útěcha!

Ref.: